

”Mitä maanmittari haluaa liitoltaan – vai haluaako mitään? Tosiasia on, että jäsenmäärä laskee, vaikka maanmittarien määrän pitäisi pikemminkin olla nousussa.”

MIL haasteiden edessä

**Kaisa Harjun pitämä esitys
MIL:n jäsenillassa 21.9.2007.**

MAANMITTAUSINSINÖRIEN LIITTOSSA on työstetty ”maanmittarivisiota”. Eri työpaikkoja tai erikoistumisalueita edustaneet ryhmät työstivät swot-nelikkenttiä kaksi vuotta sitten, ja **Leeni Knight** Maanmittausosastolta teki näiden pohjalta aiheesta erikoistyön. MIL:n hallituksessa on koetettu sorvata visioista strategiaa – miettiä mitä nykypäivän maanmittarit ovat ja mitä he haluavat. Kokeeko nykypäivän nuori maanmittari olevansa ”maanmittari”, vaiko kiinteistöanalytikko tai paikkatieto-ohjelmistosuunnittelija – voiko olla sekä että?

Mitä maanmittari haluaa liitoltaan – vai haluaako mitään? Tosiasia on, että jäsenmäärä laskee, vaikka maanmittarien määrän pitäisi pikemminkin olla nousussa.

Onko kyse yleisemmästä trendistä, yhteisöllisyyden vähenemisestä ja kaikenlaisten yhdistysten suosion laskusta. Tai ainakin yleisluontoisten yhdistysten, samaan aikaan syntyy entistä erikoistuneempia yhdistyksiä ja kansalaisliikkeitä.

Siirrytäänkö suurempien joukkojen yleisyhteisöistä pieniin, tarkasti rajattuihin niche-porukoihin? Onko Maanmittausinsinörien Liitto liian yleisluontoinen kiinnostaakseen GIS-asiantuntijaa? Jos GIS-asiantuntija haluaa verkottua ammatillisesti, riittääkö hänelle vaikkapa *ProGIS ry*?

Mitä liiton toiminnan tulisi olla, jotta nykyiset jäsenet olisivat tyytyväisiä? Entä mitä tulisi muuttaa, että saataisiin uusia jäseniä? Riittääkö jäsenyyteen ”maanmittari-identiteetti”? Lisättynä MILA:lla, Maankäytöllä ja Maanmittauspäivillä? Tiedolla siitä, että liitto antaa lausuntoja alaa koskevissa asioissa, ja pitää yllä suhteita pohjoismaisiin ja Baltian sisarjärjestöihin ja eurooppalaisittain CLGE:hen ja maailmanlaajuisesti FIG:iin? Onko hinta oleellinen? 85 euroa liikaa? Laskeeko tämän päivän maanmittari hintaa ammatti-identiteetilleen – tai kokeeko tarvitsevana siihen liiton jäsenyyttä ensinkään, vaikka se olisi ilmainen?

MIL:n strategiatyö pohjautuu visio-

työhön, johon kerättiin laajasti näkemyksiä maanmittarikunnasta. Strategiatyön tulee pohjautua myös faktoihin. Kymmenen vuoden aikajänteellä tulee MIL:n toiminnalle tehdä jotain, vaikka ei tehtäisi mitään: nykyisenlainen jäsenmääräkehitys pakottaa rahansäästöön. Tämä tarkoittaa vähemmän toimintaa samalla rahalla – tai jäsenmaksun nostoa, eli samaa toimintaa enemmän rahalla. Olemme hallituksessa mietinneet vaihtoehtoisia strategioita: millaista toimintaa liitto voisi (realistisesti ajatellen) tulevaisuudessa tarjota ja minkä suuruusluokan jäsenmaksulla. Voisiko MIL toimia maanmittausalan kerhojen ja yhdistysten ”katto- tai sateenvarjojärjestönä”, ja mitä tämä käytännössä tarkoittaisi? Kansainvälinen toiminta syö rahaa, mutta nähdään tärkeänä – vai nähdäänkö? Näistä strategiavaihtoehdoista tulemme kysymään mielipidettä jäsenistöltä. Liiton toiminnan tulisi tietenkin vastata jäsenten toiveita. Tarkoitus olisi kysyä myös ei-jäseniltä, jotta saataisiin ehkä tietoa, mikä voisi tehdä heistä jäseniä, vai voisiko mikään.

Siitä oltaneen täällä yksimielisiä, että maanmittareille, millä nimellä heitä sitten kutsutaankin, riittää tällä hetkellä töitä. Uskon, että riittää myös tulevaisuudessa. Sekä johonkin osa-alueeseen tarkkaan erikoistuneille, että (tekisi melkein mieli sanoa etenkin) laaja-alaisesti alaa tunteville. Jälkimmäisillä ainakin on laajimmat työmarkkinat, ja vähiten kilpailijoita muista ammattiryhmistä.

Yhtenä MIL:n toiminnan vahvuutena, ”jäsenetuna”, on nähty verkottuminen. Mahdollisuus kohdata laajasti kollegoita, oman välittömän työporukan ja erikoistumisalan ulkopuolelta. Tähän pyritään tässä tilaisuudessa tänä iltana.

Kaisa Harju on MIL:n hallituksen jäsen ja työskentelee SanomaWSOY:ssa konsernin ”Monitaitajaohjelmassa”. Sähköposti kaisa.harju@ilsemedia.nl.